

Areals Terrænhøjde lige saa meget under Lufthavnens Niveau, at Ekspropriation er uforuden, uanset at den tilladte Højde i Forhold til Pladsens Niveau kun er f. Eks. 10 m. Angaaende de forskellige heraf flydende praktiske Vanskeligheder ved Gennemførelsen af Sikringen af Indflyvningen skal man henvisse til § 4 i Bilaget til Lovforslaget.

Hensynet til Luftfartens Sikkerhed kræver, at de ved Planen fastlagte Højder principielt gennemføres fuldt ud, saaledes at eksisterende Luftfartshindringer, som findes paa Arealet, og som overskrider de paa Planen angivne Højder, fjernes. Den Adgang, som foreslaas tillagt Besigtigelses- og Ekspropriationskommissionen til at tillade, at eksisterende Luftfartshindringer forbliver staaende, og til at dispensere med fremtidig Etablering af Luftfartshindringer for Øje kan derfor efter Forslaget kun udøves, naar Luftfartsdirektoratets Repræsentanter hertil giver deres Tilslutning.

Planen kan dog kun ses som Udtryk for det teknisk og teoretisk set ønskelige, men praktiske Hensyn forudsættes at kunne gøre Afvigelser fra Planen ønskelige. I Forslaget er der derfor som nævnt aabnet Mulighed for Dispensation, hvorved dog bemærkes, at saadan Dispensation med Hensyn til eksisterende og fremtidige Luftfartshindringer kun i særlige Tilfælde vil kunne forventes meddelt i Indflyvningssektorerne, specielt i Taagesektorerne, medens Dispensation, for saa vidt angaar Arealerne mellem Sektorerne, normalt vil kunne ventes givet i saa vidt Omfang, som Hensynet til eksisterende kunstige eller naturlige Luftfartshindringer, Byplaner, paatænkt Bebyggelse o. l. gør det rimeligt.

For saa vidt Besigtigelses- og Ekspropriationskommissionen med Tilslutning fra Luftfartsdirektoratets Repræsentanter tillader, at eksisterende Luftfartshindringer forbliver staaende, eller dispenserer med fremtidig Bebyggelse o. l. for Øje, maa dette forudsættes at blive taget i Betragtning ved Erstatningens Fastsættelse, saaledes at denne nedsættes forholdsmæssigt. Paa tilsvarende Maade har man, hvor Ministeren senere maatte dispensere fra de en Ejendom paa lagte Højdeservitutter, fundet det rimeligt, at Ministeren bemyndiges til at gøre Dispensationen betinget af, at den ved Ekspropriationen fastsatte Erstatning helt eller delvis tilbagebetales som ydet under Forudsætninger, der ikke længere holder Stik.

Til § 4.

For de Arealers Vedkommende, hvor

Luftfartshindringer maa være 25 m over Terræn eller mere, vil der, som anført i de indledende Bemærkninger, ikke være Tale om at yde Erstatning, hvorfor Ekspropriation ikke vil være fornøden undtagen i det i § 4, Stk. 4, angivne Tilfælde, hvor der ved Planens Godkendelse forefandtes Luftfartshindringer, som overskrider de paa Planen angivne Højder, og som ønskes fjernet eller afmærket, uden at mindelig Overenskomst har kunnet opnaas.

Som det vil fremgaa af Bilaget, stiger den tilladte Højde ud over 25 m, jo længere man fjerner sig fra Lufthavnen, under Forudsætning af at Terrænet er plant. Da det kan forudses, at der kun i faa Tilfælde vil blive Tale om at udnytte Arealer ud over 25 m Højde — praktisk set kun ved særlige høje Fabriksskorstene og meget høje Bygningskomplekser —, har man anset det for unødvendigt at forlange, at der paa vedkommende Ejendoms Blad i Tingbogen skal angives den nøjagtige Højde, hvortil Ejendommen kan udnyttes, hvilket vilde kræve et overordentligt stort, bekosteligt og for alle Parter besværligt Arbejde. I Stedet tænker man sig, som det fremgaa af Forslagets § 5, at træffe en lignende Ordning som den, der anvendes, naar der i Medfør af Fredningslovens § 31, suppleret med Lov Nr. 339 af 25. Juni 1940, foretages Indførelse paa en Ejendoms Blad i Tingbogen om en samlet Naturfredningsplan. I de her omhandlede Tilfælde skulde Indførelsen blot indeholde Oplysning om, at Ejendommen i Følge en af Ministeren for offentlige Arbejder godkendt Indflyvningsplan er underkastet Begrænsninger med Hensyn til Bebyggelse m. v. i 25 m Højde over Terræn eller derudover. Den Ejer, der ønsker at udnytte Ejendommen i 25 m Højde eller derover, maa da søge nærmere Oplysning hos Luftfartsmyndighederne med Hensyn til den for hans Ejendom gældende Højdebegrænsning.

For at gøre Bestemmelsen saa effektiv som mulig og undgaa uagtsom Overtrædelse har man ment, at den bedste Ordning vil være principielt at kræve Tilladelse fra Ministeren for offentlige Arbejder til Bebyggelse m. v. i 25 m Højde over Terræn eller mere, dog med den Undtagelse, at Tilladelsen ikke udkræves, saafremt paagældende Lodsejer har indhentet Attest fra Luftfartsdirektoratet om, at vedkommende Ejendom ifølge Planen maa udnyttes i den ønskede Højde. Luftfartsdirektoratet maa da i hvert enkelt foreliggende Tilfælde paa Basis af de godkendte Planer udfinde den Højde, hvortil Ejendommen maa udnyttes, og give Attest desangaaende.